

Brev fra Kazanlak.

Kære venner i Danmark.

Vi håber, I har det godt og er ved godt helbred.

Vi vil gerne fortælle lidt om hvordan Gud har givet os visdom under pandemien.

Ligesom alle andre steder, var der også nedlukning i Bulgarien. I begyndelsen var der ikke så mange smittede, men regeringen vidste ikke, hvad den skulle stille op, så man fulgte resten af verden. Heldigvis blev kirkerne ikke lukket, for vores premiereminister sagde: "I en tid med frygt, hvordan kan vi så lukke den eneste institution, som bekæmper frygten – kirken!" Så de kunne stadig mødes i kirken med restriktioner ligesom hos os. Enkelte kirker lukkede i en måneds tid, fordi de syntes det var nødvendigt.

Hos os var der 3 ugentlige møder: Gudstjenester om søndagen og om onsdagen samt et kvindemøde om fredagen.

Alle andre aktiviteter var lukket også deres sundhedsklinik.

Som så mange andre i verden blev vi introduceret for ZOOM, hvor vi holdt nogle online møder.

I begyndelsen af pandemien var det forbudt for alle ældre (65+) at forlade deres hjem, derfor besøgte jeg, ofte sammen med min kone, de ældre hver uge. Vi stod og tale med dem i god afstand, og det var godt for vore ældre, som eller ikke havde megen kontakt.

Fordi nogle mistede deres job og andre ikke kunne hente deres pension pga. udgangsforbud lavede menigheden madpakker til en måneds forbrug, så man selv kunne tilberede maden fra disse pakker. Det var i april og maj.

Efter at restriktionerne blev lempet begyndte flere at komme i kirke (op til 65 om søndagen og 15 om onsdagen). De 65 er dem der må være i deres kirke. Det var en hektisk tid, især for de unge. Men i begyndelsen var der "et kirkehold" på 5 under 40 år. Det var en god hjælp, da de ældre senere begyndte at komme i kirken igen. Det var meget opmuntrende for mig.

Præsteparret Laura og George bor i en lille by uden for Kazanlak, hvor de har en meget stor have fortæller:

"En dag gav Gud os den fantastiske ide, at vi kunne invitere alle, der var til gudstjeneste ud i vores have for at spise frokost og være sammen. Hver især tog sin mad med. Der var ikke så mange restriktioner ved udendørsarrangementer. Der deltog op imod 80 personer i disse "møder" hver søndag siden 13. juni. Det har været med til at samle menigheden som en familie. Der er skabt meget tættere bånd mellem medlemmerne, end der var før. Det er en stor velsignelse fra Gud."

Efter at restriktionerne blev lempet, er der kommet en del nye i kirken og det har betydet, at der nu er 2, der er blevet døbt, og 2 mere skal døbes i løbet af de næste måneder. Desuden har vi haft et bryllup. Det var meget glædelige begivenheder.

Laura og George er meget involveret i det nationale ungdomsarbejde og det har kørt på fuld kraft med online seminarer. Desuden har der været afholdt en ungdomslejr online. Fordi Laura og George har så stor en have, inviterede de deres egne unge til at være dér om dagen, men de sov hjemme.

EU har lavet en fødevarerhjælpepakke til mennesker i nød. Men den gælder kun for mennesker, der er registreret hos myndighederne, så det efterlader rigtig mange i Bulgarien uden mulighed for hjælp. Vi siger endnu engang tak til jer, der har hjulpet os med midler til vores suppekøkken, hvor vi har mulighed for at hjælpe de mennesker, der ikke får hjælp på anden måde. Vi beder Gud om, at myndighederne ikke lukker denne aktivitet.

Georges forældre, som har boet hos Laura og George siden corona-udbruddet, er nu vendt tilbage til deres hjem og har optaget deres daglige gøremål, bl.a. i sundhedsklinikken, der er blevet åbnet igen og de administrative pligter i kirken.

Vi håber, at I har det godt.

Lad os aldrig glemme, at Gud, som gav os sin eneste søn, vil give os alt det vi behøver, for at vort liv med ham, må indeslutte andre mennesker i hans frelse.

George, Laura og resten af menigheden.